

HA 12/12-91

R. L.

Norge, nissenes hjemland

Vi, nordmenn og samer som er urinnvånere, er gjennom et par-
årtier blitt bearbeidet på en gro-
tesk, ensidig måte av kirke, aviser

og NRK, til fordel for det såkalte fargerike fellesskap.

Man må tilbake til krigens og okkupasjonens dager, eller bak jernteppet for å finne maken til propaganda mot folkeviljen. Når det gjelder folkeviljen tror jeg at de fhv. østblokkland har det bedre enn oss med hensyn til folkeviljens ytringsfrihet.

I bladet Immigranten blir det i nr. 2, 1985, trukket opp en strategi for hvordan man skal bekjempe den norske rasistpolitikken. Det foreslås: Hvorfor ikke opprette et bredt nett av «telefonaktivister» som kan stille på flyplasser, politistasjoner etc. på kort varsel? Hvorfor ikke danne brainstorming-grupper med folk fra forskjellige fagområder som kan foreslå utradisjonelle antirasistiltak? Hvorfor ikke trykke opp plakater der politikere og byråkrater som forsvarer immigrasjonspolitikken får passet sitt påskrevet: navn, yrke, bilde og rasiststempel? Hvorfor ikke starte brev-, telefon- og annen proteststorm etter hver utvisingssak? Hvorfor ikke aksjonere i regjeringsbygget og Stortinget som f.eks. under Alta-saken? Hvorfor ikke besvare institusjonell vold mot bygniger? (Er ruteknusing glemt i dette landet?) Hvorfor ikke danne en gruppe journalister som følger opp og fordyper seg i de skandaløse utvisningssakene?

Dette er med andre ord en oppfordring til kriminelle handlinger.

De politiske ekstremistene på venstresiden har allerede gitt uttrykk for at deres målsetning er å «avvikle Norge som nasjonalstat, og stryke det norske flagget fra Stortinget». De ser på innvandrere som politiske kampfeller, og ser derfor gjerne at Norge tar inn «en million innvandrere i vår tid». Men da blir innvandrerne selv en dominerende maktgruppe i landet.

Mye tyder på at deres langsiktige målsetning er å overta all makt i landet når de blir mange nok, jfr. muslimske lederes utsagn i NRK om at deres ønske er å gjøre Norge til en islamsk stat.

Vi feiret i 1989 Grunnlovens 175-årsjubileum, men de politikere som da var i stand til å se 175 år tilbake, bryr seg ikke om å se bare noen ti-år inn i framtida. Og man er langt mer opptatt av den tyske invasjonen for 50 år siden enn av hvordan Norge vil se ut om 50 år fra nå av.

Den selvrådighet vi vant i 1814 og i 1905, og som vi forsvarte i 1940-1945, er våre politikere i ferd med å forspille. De som er unge i dag, våre barn og barnebarn, vil måtte bære følgene av våre politikeres forsømmelser i dag. Å hjelpe fattige og undertrykte mennesker i andre land er en ting; å gi vekk vårt eget fedreland til innvandrere er noe helt annet. Det siste har vi absolutt ingen forpliktelse til å gjøre.

Arild Elvsveen, Brumunddal.

100976